

kie zostaną wyodrębnione i ustalone przez Ministra Finansów na wniosek Ministra Szkół Wyższych i Nauki w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

§ 11. Ministrowie: Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia i Oświaty uwzględnią w planach inwestycyjnych i remontowych podległych zakładów naukowych potrzeby stołówek akademickich w oparciu o zryczałtowane kwoty, przewidziane dla poszczególnych stołówek.

§ 12. Związek Spółdzielni Spożywców zorganizuje szeroką akcję zakładania bufetów w kinach i teatrach.

§ 13. 1. Bufety przyzakładowe zarówno prowadzone przez spółdzielnię, jak i przez zakłady pracy powinny być całkowicie samowystarczalne.

2. Należy w terminie do dnia 1 stycznia 1951 r. ustalić ceny i marże dla bufetów przyzakładowych.

§ 14. 1. Bufety szkolne będą zakładane i prowadzone przez komitety rodzicielskie.

2. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego przeprowadzi w terminie do dnia 1 marca 1951 r. ewidencję tych bufetów i zapewni ich zaopatrzenie towarowe.

VI. Racjonalizacja.

§ 15. 1. Zakłady żywienia zbiorowego obowiązane są przyrządzać posiłki według planowych jadłospisów i na podstawie receptur, ustalonych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.

2. Jadłospisy powinny być ułożone i zróżniczkowane w sposób dostosowany do siły nabywczej poszczególnych grup konsumentów oraz w oparciu o dostępny w danym okresie asortyment surowców żywnościowych.

VII. Stan sanitarny.

§ 16. Minister Zdrowia zorganizuje przez podległe sobie organy sanitarne wzmoczoną kontrolę sanitarną w zakładach żywienia zbiorowego w zakresie warunków sanitarnych i higieny oraz zdrowotności wydawanych posiłków.

§ 17. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do wydania zarządzeń w porozumieniu z Ministrem Zdrowia co do przestrzegania zasad higieny osobistej zatrudnionego personelu i czystości w zakładach żywienia zbiorowego.

VIII. Szkolenie.

§ 18. 1. Minister Handlu Wewnętrznego zorganizuje w terminie do dnia 1 kwietnia 1951 r. 5 ośrodków doszkalania kadr, które będą miały za zadanie podnoszenie fachowych kwalifikacji nowostępujących i zatrudnionych już osób w aparacie żywienia zbiorowego i przeszkolą do końca 1951 roku — 3.000 osób.

2. Minister Finansów uruchomi do dnia 15 listopada 1950 r. na poczet dodatkowych kredytów inwestycyjnych kwotę 2.700.000 zł, niezbędną na adaptację i wyposażenie ośrodków doszkalania kadr.

IX. Postanowienia ogólne.

§ 19. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z właściwym związkiem zawodowym do opracowania projektu jednolitego układu zbiorowego pracy dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle gastronomicznym, w terminie do dnia 1 stycznia 1951 r. i przedłożenia go do zatwierdzenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 20. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do ustalenia w terminie do dnia 1 grudnia 1950 r. zasad i trybu ustalania cen w zakładach przemysłu gastronomicznego.

§ 21. Zleca się Ministrowi Finansów zwolnienie z dniem 1 listopada 1950 r. od podatku konsumcyjnego dań obiadowych, których cena nie przekracza zł 3. Odnośne zarządzenie będzie wydane w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

X. Postanowienia końcowe.

§ 22. Uchwała niniejsza nie dotyczy stołówek pracowniczych prowadzonych przy zakładach pracy.

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Handlu Wewnętrznego i innym zainteresowanym ministrom.

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1528.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 listopada 1950 r.

w sprawie przekazywania zbędnych i nadmiernych remanentów motoryzacyjnych.

§ 1. 1. Zbędne albo nadetatowe pojazdy samochodowe oraz zbędne: ich zespoły, części zamienne i akcesoria, narzędzia specjalne i urządzenia techniczne służące do obsługi i napraw pojazdów samochodowych, urządzenia techniczne służące do przestawiania pojazdów samochodowych na inny rodzaj paliwa jak również instrukcje dotyczące urządzeń technicznych służących do obsługi i napraw pojazdów samochodowych, instrukcje do pojazdów samochodowych i katalogi części zamiennych, zwane w dalszym ciągu niniejszej uchwały „nadmiernymi remanentami motoryzacyjnymi“ powinny być przekazane odpłatnie przez urzędy państwowe, jednostki gospodarcze oraz przez jednostki spółdzielcze — przedsiębiorstwom, wymienionym w § 2.

2. Państwowymi jednostkami gospodarczymi w rozumieniu niniejszej uchwały są: przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje państwowe, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

3. Jednostkami spółdzielczymi w rozumieniu niniejszej uchwały są: Centralny Związek Spółdzielczy, centralne spółdzielnie i spółdzielnie.

§ 2. Nadmierne remanenty motoryzacyjne powinny być przekazane:

1) pojazdy samochodowe, ich zespoły, części zamienne i akcesoria marek i typów, wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały, oraz narzędzia specjalne i urządzenia techniczne służące do obsługi i napraw pojazdów samochodowych — do Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“,

2) pojazdy samochodowe, ich zespoły, części zamienne i akcesoria marek i typów, nie wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały oraz urządzenia techniczne służące do przestawiania pojazdów na inny rodzaj paliwa — do Spółdzielczej Organizacji Zbytu Drobnej Wytwórczości „Spółnota Pracy“,

3) instrukcje dotyczące urządzeń technicznych służących do obsługi i napraw pojazdów samochodowych, instrukcje do pojazdów samochodowych i katalogi części zamiennych — do Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“ lub Spółdzielczej Organizacji Zbytu Drobnej Wytwórczości „Spółnota Pracy“ w zależności od tego, jakich urządzeń i pojazdów samochodowych one dotyczą.

§ 3. Tryb przekazywania nadmiernych remanentów motoryzacyjnych, sposób ich wyceny oraz terminy zapłaty ustali zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydane w porozumieniu z Ministrami Finansów i Komunikacji oraz Prezesem Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości.

§ 4. W związku z niniejszą uchwałą tracą moc obowiązującą: uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w sprawie wyzywania się przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, wraków i ich zespołów, jak również wszelkie zarządzenia wydane w wykonaniu tej uchwały.

§ 5. Zobowiązuje się Prezesa Rady Ministrów do zmiany okólnika Nr 1 z dnia 5 stycznia 1950 r. w sprawie trybu przenoszenia nadetatowych pojazdów mechanicznych w roku 1950 (Monitor Polski Nr A—11, poz. 109) — w zakresie jego dostosowania do postanowień niniejszej uchwały.

§ 6. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Komunikacji do zmiany — w razie potrzeby — listy pojazdów samochodowych stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. (poz. 1528).

I. SAMOCHODY OSOBOWE:

Marka	Typy
1. Chevrolet	Fleetmaster DK; FK
2. Chevrolet	De Luxe

3. Citroen	11 L; 11 BL
4. Citroen	15
5. Fiat	1100; 1100 B
6. Fiat	1100 L; 1100 BL
7. Pobjeda	M20
8. Skoda	1101; 1102
9. Willys	Jeep
10. Willys	Ford G.P.W.
11. Chevrolet	C8A
12. Dodge USA	WC 56; WC 57
13. Gaz	67 B

II. SAMOCHODY CIĘŻAROWE:

Marka	Typy	Tonaż
1. Bedford	MO	0,75 t.
2. Bedford	OXD; OWLD	1,5 t.
3. Bedford	OD; OYD3; OL/YLB; OLBD	3,0 t.
4. Bedford	OLBD; OWLD	5,0 t.
5. Bedford	Scammel OXC; O S	5,0 t.
6. Chevrolet Canada	C 15; C 15A	0,75 t.
7. Chevrolet Canada	C 30	1,5 t.
8. Chevrolet Canada	C 60S; C 60L	3,0 t.
9. Chevrolet USA	G 7103; G 7107; G 7117; 4.09	1,5 t.
10. Dodge USA	WC 51; WC 52; WC 54	0,75 t.
11. Dodge USA	WC 62; WC 63	1,5 t.
12. Dodge Canada	T110L5; T60L/D	3,0 t.
13. Ford V8 USA	218TF;	1,5 t.
14. Ford USA	2G8T; 2GU	1,5 t.
15. Ford V8 Canada	F30	1,5 t.
16. Ford V8 Canada	F60L; F60S; F60T	3,0 t.
17. Ford niemiecki	C30008; V3000S	3,0 t.
18. Ford francuski	F398; F398	3,0 t.
19. Gaz	AA; MM	1,5 t.
20. Gaz	51	2,5 t.
21. GMC	CCKW 352; CCKW353; ACWX	2,5 t.
22. Renault	R-2060	1,0 t.
23. Renault	R-2161	2,5 t.
24. Renault	AMG; AH C2	0,5 t.
25. Star	20	3,5 t.
26. Studebaker	US6; US6X4	2,5 t.
27. Studebaker	US6X4	6,4 t.
23. ZIS	5; 585	3,0 t.
29. ZIS	150	4,0 t.
30. Fiat	625 NL	3,5 t.
31. Fiat	666N7; 666N7/5	7,0 t.
32. SPA	10000	10,0 t.
33. Skoda	706R	7,0 t.
34. Praga	RND	3,5 t.
35. Panhard	Nowic	4 t.

III. AUTOBUSY:

Marka	Typy
1. Chausson	APH(1:6,5); APH(1:7,5)
2. Fiat	666RN; 666RN15
3. Leyland	OPSI; LOPS3/1
4. Mavag	M5; TR5
5. Skoda	706RO

1529.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 listopada 1950 r.

w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości.

W celu lepszego i pełniejszego zaspokojenia rosnących potrzeb ludności, właściwego wykorzystania surowców odpadkowych i miejscowych, aktywizacji zaniedbanych gospodarczo miast i miasteczek, drogą rozwoju uspołecznionych zakładów drobnej wytwórczości, których zadaniem jest:

1) produkowanie artykułów masowego spożycia niewytwarzanych przez przemysł kluczowy, artykułów dotychczas importowanych, artykułów luksusowych i służących do zaspokojenia indywidualnych potrzeb i życzeń konsumentów, wynikających ze wzrastającej stopy życiowej ludności;

2) zorganizowanie szerokiej sieci spółdzielczych punktów usługowych dla zaspokajania bezpośrednich potrzeb ludności, —

Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I. Zadania produkcyjne.

§ 1. Należy podjąć lub zwiększyć produkcję w zakresie: drobnych przedmiotów codziennego użytku, artykułów go-

spodarstwa domowego, urządzeń placówek socjalnych i punktów żywienia zbiorowego, podniesienia estetyki wnętrz zarówno mieszkań prywatnych, jak i pomieszczeń zbiorowych oraz artykułów wyrażających troskę państwa socjalistycznego o dziecko.

§ 2. W wykonaniu zadań, określonych w § 1:

1) wojewódzkie rady narodowe (WRN) zapewnią jak najbardziej korzystne warunki dla stałego rozwoju produkcji artykułów masowego spożycia w państwowym przemyśle miejscowym i spółdzielczości pracy oraz opracują, w oparciu o istniejący potencjał zakładów drobnej wytwórczości i posiadane na danym terenie surowce, listy artykułów nowych oraz tych artykułów, których produkcja może być powiększona. Listy te powinny być opracowane do końca b. r. i przesłane do Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW);

2) Prezes CUDW w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Ministrem Handlu Zagranicznego ustali w ciągu dwóch miesięcy listę artykułów dotychczas nieprodukowanych lub importowanych, o których mowa w paragrafie poprzedzającym. Lista ta będzie rewidowaną w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż w czerwcu i grudniu każdego roku.

§ 3. Prezes CUDW zwróci specjalną uwagę, aby produkcja nowopowstających uspołecznionych zakładów drobnej wytwórczości uwzględniała przede wszystkim artykuły masowego spożycia i nie dublowała produkcji przemysłu kluczowego.

II. Wykorzystanie zakładów nieczynnych.

§ 4. 1. Przy tworzeniu nowych uspołecznionych zakładów drobnej wytwórczości należy przede wszystkim wykorzystywać dla ich potrzeb zakłady nieczynne.

2. W tym celu:

1) prezydium wojewódzkich rad narodowych w ciągu 3-ch miesięcy sporządzą i prześlą do CUDW wykazy znajdujących się na ich terenie nieczynnych zakładów przemysłowych, z projektem wykorzystania ich przez zakłady drobnej wytwórczości do produkcji artykułów masowego spożycia;

2) Prezes CUDW w okresie do 2-ch miesięcy powiadomi prezydium wojewódzkich rad narodowych o zamierzonym wykorzystaniu nieczynnych zakładów.

III. Wykorzystanie maszyn.

§ 5. 1. Wzrost produkcji artykułów masowego spożycia powinien opierać się przede wszystkim na wykorzystaniu przez zakłady drobnej wytwórczości maszyn:

1) znajdujących się w ich posiadaniu,
2) nieczynnych maszyn postawionych do dyspozycji CUDW przez Centralne Biuro Obrotu Maszynami (CBOM),
3) znajdujących się w przemyśle kluczowym,
4) zajętych przez Skarb Państwa w postępowaniu egzekucyjnym, oraz
5) nabytych w trybie, przewidzianym w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 285).

2. Przejęcie lub nabycie maszyn, o których mowa w ust. 1 pkt. 1) — 4), powinno następować sukcesywnie w latach 1950—1951.

§ 6. 1. Właściwi ministrowie umożliwią w ciągu 3-ch miesięcy Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości wgląd w inwentaryzację nieczynnych maszyn oraz narzędzi, przeprowadzoną w podległych im przedsiębiorstwach.

2. Minister Finansów zarządzi:

1) dokonanie w porozumieniu z Prezesem CUDW w ciągu 3-ch miesięcy spisu maszyn, zajętych przez Skarb Państwa w postępowaniu egzekucyjnym, a znajdujących się w dyspozycji i władaniu władz skarbowych lub oddanych pod nadzór dłużnika oraz bieżące zawiadamianie Prezesa CUDW raz w miesiącu przez wydziały finansowe WRN o tych maszynach, jak również ustali zasady nabywania tych maszyn przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości;

2) sporządzenie wykazów maszyn, urządzeń i narzędzi pochodzących ze zdemontowanych przez urzędy likwidacyjne zakładów i warsztatów i postawienie ich do dyspozycji Prezesa CUDW.

3. CBOM w ciągu 2-ch miesięcy przedstawi Prezesowi CUDW aktualne wykazy maszyn, które mogą być wykorzystane przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości.

§ 7. Prezes CUDW:

1) zarządzi zbadanie w uspołecznionych zakładach drobnej wytwórczości stopnia wykorzystania maszyn, przyczyn